

Ábyrgdarleyst av landsstýrinum

Oddagrein

VEGNA møguligt verkfall verður lýst, at.....

HETTA eru lýsingarnar, vit hava hoyrt í útvarpinum seinastu dagarnar. Norrøna framskundar sína ferð til London. Norðurlandahúsið framskundar Prix Føroyar á Sandi osfr.

HVAT er tað, ið gongur fyrri seg kundi verið spurt. Svárið hava vit lutvist frá formanninum í Starvsmanafelagnum í blaðnum í dag.

HANN sigur bart út, at fakfeløgini, sum hava verið í samráðingum við tað almenna, hava ikki ætlanir um at fara í verkfall. Hetta er als ikki ein stóða tey siggja fram til. Hetta er nakað, sum hin parturin hevur roynt at koma út í grøð, soleiðis at almenningurin skal fáa ta fatan, at fakfeløgini eru so ómøgulig, at tey koma landið beint út í eitt flemjandi verkfall.

HETTA er tann fatan, sum m.a. landsstýrið við Anfinni Kalsberg á odda hevur roynt at geva Føroya fólki.

TAD má sigast at vera ábyrgdarleyst av einum landsstýrismanni at framtvinga eitt verkfall (ella lockaout fyrri tað) fyrri harvið at vinna „mótpartinum“ - teimum alment løntu - neisir. Jamen, er hetta ikki teirra egna fólk!

SOLEIDIS sum vit hava skilt støðuna, so hevur landsstýrið als ongan vilja vist til at samráðast við tey mongu fakfeløgini. Semingsmaðurin varð eisini innkallaður útán at partarnir høvdu havt nóg nógvar møguleikar at mykja málið. Tað sær tí ikki mætari út enn, at landsstýrismáðurin Anfinn Kalsberg er úti eftir at framprovokera ein arbeiðssteðg, nakað, sum má sigast at vera burturvið og ábyrgdarleyst.

ER hesin illgrunin rættur, so má støðan hjá landsstýrismanninum mótvegis fakfeløgnum verða einki minni enn ein vanvirðing - og hvussu kunnu teir partar koma ásamt um nakað, um annar teirra vanvirðir hin!

NÚ fáa vit so at siggja, hvat hendir í dag, men givið er, at skal semja gerast, so mugu fyrri tað fyrsta samráðingarnar. Skal nógur meinið verja, so mugu tær byggja á alit og virðing. Vit loyva okkum at ívast í, hvussu heil hjartaður landsstýrismáðurin í heila tikið hevur verið fyrri nokrum samráðingum. Verður arbeiðssteðgur, so ber illa til hjá honum at geva fakfeløgnum ábyrgdina. Tað má eina og aleina verða ábyrgdin hjá landsstýrismanninum, um so er, at hann ongan sum helst vilja hevur vist at fara reellar samráðingur.

SPURNINGURIN er m.a. hvørja heimild landsstýrismáðurin hevur givið embætismanninum, sum hevur fært samráðingarnar. Høvir hesin bara sitið sum eitt heilt amboð - við pistólinum hjá Anfinni Kalsberg í nakkanum!

VIT halda, at landsstýrið kann ikki loyva sær bara at kveistra øll krøvini og ynskini hjá almennu fakfeløgnum av borðinum. Tað er teirra tryggjað rættur at koma við sliktum til arbeiðsgevaran, sum so sanniliga eisini hevur skyldu til at lurtu - útán at blanda snæverskygðan fólkalokspolitikki uppí. Hesin - vita vit av royndum - er ikki til frama fyrri nakað sum helst fakfelag. Í hvussu so er ikki fyrri samfelagið. So er tað spurningurin, um henda stóða gagnar fólkalokkinum. Tað eru vit ikki so vis í. Men lat okkum siggja.

Lesarabrøv

Viðmerking til viðmerking Hans J. Joensen í Dimmalætting 15. mars 1997:

Bispur sigur, at tað vit einki ávíst ársal hava, so heldur hann tað vera natúrligt at halda 1000 ára haldið ár 2000. Tað er júst tað, vit

hava, eitt ávíst ár, og við sama keldugrundarlagi sum »um ár túsund«.

Kunsturin er at telja upp í 4 og byrja við 995. Tvey

aftur at 995 gevur 997, eitt aftur at 997 gevur 998, og eitt aftur at 998 gevur 999. Tað er árstalið fyrri kristnitøkuni í Føroyum sambært

Føroyingasögu.

P. M. Rasmussen

Kvívíkingar valdu Mariu

Las av tilvild eitt lítið lesarabrev í Oyggjatiðningum (so er tað sagt), har vestmenningur spyr, hvør ið valt hevur fyrrverandi bygdaráðstjórnarinnuna á ting.

Tað skal eg siga so væl. Hon kom inn uppá stuðul

úr Kvívík, ikki bara frá sambandsveljarum, men eisini fólkaloksfólki, sum harvið minkaði um teirra flokk í bygdini.

Forkvinnan hevdi verið limur í flokki bert fáar timar áðrenn hon varð uppstillað.

Listin var liðugur, tá hon kom trokandi uppá og ein ektadur og trúgur sambandsmaður úr Vík bleiv avkoyrdur.

Tað var ikki nakar „penur“ máti at koma inn uppá. Valið undan høvdu kvívík-

ingar verið heilt norðuri í Vík og agitera fyrri Terja. Hvi stuðlaðu kvívíkingar ikki Terja á seinasta lögtingsvali? Nei har býr eitt merkligt slag.

Nordurstreymoyingur

Jógvan við Keldu, býráðsformaður:

Okkara meting er ikki avgerandi, veruleikin fer at avgera málið

Vit eiga ikki at ræðast fyrri menning, men vit eiga at venda sikið og brúka hetta, okkum til fyrimunar

Tá eg hevði lagt greinina frá mær, sum Torleif Sigurðsson skrivaði í Norðlýsið og endurtók í Sosialinum seinasta friggjadag, kom eg at hugsa um hvussu menn - eisini skilamenn - dømda um framfærð áðrenn tey vórðu veruleiki.

Onkur segði t.d. tað elektrisitetið gjørdi innrás, at »tað er fjas at fáast við hatta, tí lampar bæði hitar og gevur ljós, tað ger elektrisitetið ikki«, og tí mótmælti hann. Fyri kortum las eg um, tá Henry Ford setti bilframleiðsluna í verk, vóru tað so mong, sum söu hetta sum eina höttan, kuskarnir vóru í øðini.

Dømini eru eins mong og framtøkin hava verið.

Eisini kenna vit jústendigin sum enná noktaði fyrri veruleikanum, eftir veruleikin var har.

Torleif eigur at venda siktinum

Torleif Sigurðsson hevur fyrr gjørt stóða sína greiða, at hann ynskir ikki fast samband við meginlandið, og gevur sum orsök fyrri hesum, at virksemið í Klaks-

vík Havn verður minni, og mangur aðrir vansar verða við hesum, tí ræðist hann.

Er Klaksvíkin so illa fyrri, at vit ræðast dugnalig menning uttan um okkum, tí tey fara at taka lívsgrundarlagið undan okkum innan framleiðsluvirksemi, havn-aviðurskipti, handilslívið og á annan hátt, er ikki væl vorduð.

Halda vit fyrri oyru og eygu, og ræðast, meðan menningin fer við rúkindi ferð framvið okkum, verða vit skjótt afturísigt.

Spurningurin er um at venda siktinum og siga, at tað betri samband er við umheimin, eru tað vit, ið kunnu gera brúk av hesum, og við tí skapa eina framhaldandi menning.

Vit hava brúk fyrri langtíðarætlanum og raðfestingum

Tvingandi neyðugt fyrri føroyska samfelagið er í stuttum:

1. Tey, sum hava øll samferðsluviðurskiptini í Føroyum um hendur, leggur eina langtíðarætlan og av-

gera hvar skal siglast, og hvar fast samband sakli fremjast - eitt nú um Leirvíksfjørð og um Vestmannasund

2. Leggja eina raðfesting-ætlan fyrri komandi 5 til 10 árin og saman við hesum kanna fíggiarmøguleikar.

3. Klaksvíkar Kommuna stendur til reiðar at vera við í hesum arbeiði, tí vit merkja sanniliga trupuleikarnar á egnum kroppi.

Tað ber ikki til at halda fram, sum vit hava sæð seinastu tíðina, at tú vaknar ein morgun, so er farleiðin yvir hav seld undan tær. Dagin eftir, skal keypast nýtt far, men verður tó ikki keypt, triðja dagin skal eitt skip sigla, men síðani taka teir ikki bert annað skip inn, men broyta uttan himpr galdandi ferðarætlan. - Her treingir til álvarsliga broyting.

Til seinast fari eg at ræðleða Torleif eitt sindur, tí nú kenni eg Torleif væl, og eg veit at hann hevur humør, og dámar at arga.

Í sjónarpsendingum legði eg herðslu á menning



og útygging í Klaksvík, og tá eg segði, at fáa vit ikki fasta sambandið um Leirvíksfjørð innan 5 til 10 ár, kunnu vit avskriva Klaksvíkina, meinti eg sjálvandi við at avskriva okkum oddassessin. Ikki tað, at hon totalt varð aftoftað. Tað skiltu øll, og tað veit eg eisini, at Torleif gjørdi.

Hvat Torleif Sigurðsson og eg meti og meina, ger kanska ikki so nógv, veruleikin avger málið.

Jógvan við Keldu
býráðsformaður